

Posudek konzultanta na rigorózní práci

Uchazeč: Mgr. Petr Bejček

Název práce: Právní úprava územní ochrany přírody a krajiny

Hodnocená rigorózní práce na téma „Právní úprava územní ochrany přírody a krajiny“ je zpracována v celkovém rozsahu 146 stran, které zahrnují nejen vlastní text, ale i předepsané přílohy dané rigorózním řádem PFUK v Praze. Uchazeč zúročil své znalosti, které nabyl nejen během předchozího magisterského studia na PFUK v Praze, ale zejména v praxi, neboť je zaměstnaný na Agentuře ochrany přírody a krajiny ČR a tudíž se zvolenou problematikou zabývá profesionálně.

Mgr. Petr Bejček si v případě rigorózní práce zvolil téma, ke kterému je sice poměrně velký počet odborné literatury a dalších pramenů, přesto se chopil příležitosti se k danému tématu vyjádřit i ze svého úhlu pohledu. Zvolené téma představuje jednu ze stěžejních právních úprav v rámci systému práva životního prostředí, konkrétně zvláštní části, a to na úseku složkové ochrany životního prostředí. Jednou ze složek životního prostředí jsou ve smyslu definice § 2 zákona č.17/1992 Sb., o životním prostředí, v platném znění, i ekosystémy, tedy příroda, krajina a jejich součásti. Územní ochrana přírody má na území ČR hlubokou tradici již od počátku 19.století. To ostatně autor ve své práci připomněl v subkapitole 2.4. Vývoj právní úpravy však pokračoval od počátku 19.století nejprve pozvolně, později v druhé polovině dvacátého století však dochází k právní úpravě ochrany přírody a krajiny čím dál tím komplexnějším způsobem. Toto všechno se snažil autor ve své rigorózní práci postihnout. Je třeba jej pochválit za výběr tématu jak z pohledu společenské závažnosti, tak i aktuálnosti. Aktuálnost je daná zejména vývojem právní úpravy, či připravovanými změnami (např. navrhovaný zákon o NP Šumava či připravované nařízení o CHKO Brdy). Ostatně tyto změny autor také v textu zmiňuje, byť jen letmo.

Rigorózní práce Mgr. Petra Bejčka je rozdělena na sedm částí, včetně úvodu a závěru. Postupně uchazeč představuje základy mezinárodní úpravy, historický vývoj v českých zemích, obecnou a zvláštní úpravu územní ochrany přírody a krajiny v českém právu. V části třetí se věnuje samostatně problematice evropské územní ochrany přírody, aby ji ve čtvrté části porovnal s českou kategorizací chráněných území. Konečně v páté a šesté části se věnuje právní odpovědnosti a organizaci veřejné správy v oblasti ochrany přírody a krajiny.

V závěrech podává autor shrnutí nejvýznamnějších poznatků své práce, poukazuje na nedostatky platné právní úpravy a předkládá návrhy *de lege ferenda*. S řadou z nich se můžu ztotožnit, s jinými naopak ne zcela souhlasím (např. otázky některých právních nástrojů kontroly a uplatňování právní odpovědnosti).

Hodnocená rigorózní práce představuje komplexní dílo, které je logicky strukturováno, byť připouštím, že zvolená logika struktury jednotlivých kapitol není výlučně jediná možná, existují i jiné přístupy, osobně však zásadní výhrady proti struktuře uchazečova díla nemám. Spíše je možné zalitovat způsobu provedení některých částí, konkrétně například u subkapitol 3.3. nebo 3.6., když autor mohl využít tyto údaje a informace při demonstraci problémů v jiných subkapitolách části třetí. U judikatury Soudního dvora EU autor mohl uvést závěry, které by se daly z analýzy dosavadní judikatury pro další rozvoj územní ochrany přírody v členských státech EU zformulovat.

Práce je sice velmi popisná, výklad je však srozumitelný, místy autor provádí docela solidním způsobem i analýzu získaných poznatků a kriticky nahlíží na jednotlivé problémy, byť např. s jeho hodnocením smyslu novelizovaného § 66 zákona č.114/1992 Sb. či § 299 až 301 zákona č.40/2009 Sb. ve znění zák.330/2011 Sb. nesouhlasím.

Rigorózní práce Mgr. Petra Bejčka je na velmi dobré právní i věcné úrovni, přičemž obě stránky jsou uspokojivě vyvážené. Text přináší velké množství faktografických údajů. Celkově lze konstatovat, že uchazeč prokázal velmi solidní znalosti daného tématu a orientaci i v praktických problémech a vytvořil dílo, které dle mého názoru nemá zásadní chyby.

Tím však nechci říci, že by text byl úplně bez vad. Některé obecnější výhrady jsem naznačil již výše. Nyní ještě uvedu některé konkrétní. Například u názvu části druhé autor patrně zapomněl uvést, že jde o českou právní úpravu. Na str. 40 autor nevysvětlil, v čem vidí rozpor návrhu zákona o NP Šumava s ústavním a evropským právem. Sporné je zařazení institutu ochranného pásma památných stromů do kapitoly 2. (na str.49-50). Na str.64 je chybně uvedeno číslo konsolidovaného znění směrnice o ptácích. K monitoringu ptačích oblastí (str.88) uvádím, že od loňského roku již není monitoringem pověřována Česká společnost ornitologická úplně ve všech krajích. Na str.115 chybí informace, zda se může právnická osoba dopustit trestného činu podle § 301 trestního zákoníku. Na str.121 se

dopouští autor rozporu, když uvádí, že zákon č.167/2008 Sb. není uplatňován, a poté uvádí, že v několika případech ano.

Z hlediska formálního nemám k práci zásadní připomínky. Autor až na výjimky cituje často doktrinální prameny (ne však v části věnované historickému vývoji, zajímalo by mě proč?), pro doplnění a rozvinutí výkladu vhodně využívá poznámek pod čarou. Autor mohl být pečlivější v jazykových a grafických korekturách.

Závěr: Přes výše uvedené výhrady konstatuji, že předložená rigorózní práce uchazeče splňuje formální i obsahové požadavky na tento typ kvalifikačních prací na PFUK v Praze a proto ji doporučuji k ústní obhajobě:

V rámci obhajoby doporučuji, aby se uchazeč věnoval následujícím dotazům:

1. Jak hodnotíte další uplatňování § 66 zákona č.114/1992 Sb. po poslední velké novele stavebního zákona ve světle základních principů práva životního prostředí? Jaký je od roku 2013 vztah mezi uplatňováním § 66 a 86 zákona č.114/1992 Sb. ?
2. Posuďte soulad § 45i odst.1 zákona č.114/1992 Sb. se směrnicí č.92/43/EHS, o stanovištích.

V Praze dne 14. ledna 2013

Doc. JUDr. Vojtěch Stejskal, Ph.D.
konzultant rigorózní práce